

[Ivar Hansen]

for øjeblikket. Jeg har hørt energiministeren og miljøministeren sige, at man formentlig er færdig med denne vurdering inden årets udgang eller i løbet af efteråret, men lad os nu se, om det holder. Vi håber det, og vi håber, at folketinget vil træffe en hurtig beslutning om denne sag.

Men som sagt, den fremgangsmåde, fremskridtspartiet lægger op til her, vil vi for sjette gang – sådan måtte jeg forstå fru Mette Groes – sige at vi ikke kan støtte.

Birthe Hansen (SF):

Vi er ikke uenige med forslagsstillerne i, at folkeafstemninger kan være formålstjenlige, men jeg synes, der er et stort men i det fremsatte forslag, nemlig at man foreslår, at man fremover skal bestræbe sig på at lægge mest muligt ud til folkeafstemning og alene lade de små spørgsmåls afgørelse træffe i folketinget. Her er vi ikke enige.

Jeg mener heller ikke, at et afstemningsresultat nødvendigvis behøver at være afgørende for igangsættelse af arbejdet med alternative energiformer. Det foregår allerede. Man kunne blot ønske, at man fremover ville satses lige så meget på forskning i alternative energiformer, som man i dag gør i kernekraft.

Hvis det ulykkelige skulle ske, at folketinget traf beslutning om indførelse af kernekraft, er det en selvfølge for socialistisk folkeparti at stille krav om en folkeafstemning, men som det foreligger nu, må vi tage afstand fra lovforslaget.

Emmert Andersen (CD):

Det er nu sjette gang, fremskridtspartiet fremsætter dette forslag. Det er første gang, jeg er med, og jeg kan ikke rigtig finde ud af, om fremskridtspartiet er for eller imod atomkraft. Det er ingen hemmelighed, at CD er for atomkraft, og at vi mener, den skal indføres hurtigst muligt, men den dårligste måde overhovedet at få dette gennemført på er ved at afholde en folkeafstemning.

Befolkningen er indpodet negativt og nøjet fra venstrefløjen, fra Danmarks Radio gennem lange tider og vil sandsynligvis stemme imod atomkraftens indførelse. Derfor må vi forkaste forslaget og også af den grund, at vi mener, vi har et repræsentativt demokrati. Dette er noget, man skal sætte sig ind i, og

det kan vi ikke forlange at alle Danmarks borgere skal gøre.

Det, vi derimod gerne vil, er at mobilisere alle atomkrafttilhængere til en debat om, hvorledes vi formår at gøre Danmarks befolkning opmærksom på, hvilke saglige hensyn der skal tages for at få atomkraften indført.

Maisted (FP):

Jeg vil godt begynde bagfra og sige til hr. Emmert Andersen, at ideen med en folkeafstemning selvfølgelig er at spørge befolkningen. Det er ikke spørgsmålet, om det er en god eller en dårlig måde at få indført A-kraften på, for her er fremskridtspartiet delt ligesom den øvrige befolkning, men man skal have en folkeafstemning for at få taget stilling til dette spørgsmål. Jeg har da opfattet, at der ligger en klar aftale mellem venstre og socialdemokratiet, fra dengang de endnu var i regering sammen, om, at dette skal afgøres ved en folkeafstemning, og så mener vi altså, det er rimeligt, at man får god tid til at tage en debat i befolkningen. Så må de parter, der er for og imod, ud at arbejde og argumentere for deres synspunkter. Det er én side af sagen.

Det andet formål med at fremsætte forslaget er selvfølgelig at vise, hvor hykleriske disse socialdemokrater er, for de har hele tiden hævdet, at man manglede fornøden information for at kunne holde det, man har lovet befolkningen. Nu har man altså noget, der hedder et energiråd, og deri har vi en ekspert, der hedder P. L. Ølgaard. Jeg vil godt citere fra et bilag, som vi har fået i det energipolitiske udvalg fra energirådet den 1. februar 1982 – se energiministerens redegørelse til folketinget, altså energiredegørelsen EP 81. Der står på side 6:

»Som betingelse for indførelse af kernekraften er det krævet, at kernekraftens sikkerhedsproblemer løses på tilfredsstillende måde. Det har ikke i energirådet været muligt at få oplyst, hvilke problemer det drejer sig om.«

Det kan vist ikke siges mere tydeligt, at socialdemokratiet ikke overholder det, de selv har stillet befolkningen i udsigt, nemlig at man ønsker at gennemføre en folkeafstemning, når man har afklaret sikkerhedsproblemerne. P. L. Ølgaard er vel den største kapa-